

λαμβάνει*· οὐ γὰρ πᾶσιν ὑπάρχει τοῦτο. Καλεῖται δ' ἡ μὲν
 λαμβάνει στόμα, εἰς ὃ δὲ δέχεται κοιλία· τὸ δὲ λοιπὸν
 πολυώνυμόν ἐστιν. (2) Τοῦ δὲ περιττώματος ὄντος διττοῦ,
 ὅσα μὲν ἔχει δεκτικὰ μόρια τοῦ ὑγροῦ περιττώματος ἔχει
 5 καὶ τῆς ξηρᾶς τροφῆς· ὅσα δὲ ταύτης, ἐκείνης οὐ πάντα.
 Διὸ ὅσα μὲν κύστιν ἔχει καὶ κοιλίαν ἔχει· ὅσα δὲ κοιλίαν ἔχει,
 οὐ πάντα κύστιν ἔχει. Ὀνομάζεται γὰρ τὸ μὲν τῆς ὑγρᾶς
 περιττώσεως δεκτικὸν μόριον κύστις, κοιλία δὲ τὸ τῆς ξηρᾶς.

III. Τῶν δὲ λοιπῶν πολλοῖς ὑπάρχει ταῦτά τε τὰ μόρια
 10 καὶ ἔτι ἡ τὸ σπέρμα ἀφιασιν· καὶ τούτων ἐν οἷς μὲν ὑπάρ-
 χει γένεσις ζῶων τὸ μὲν εἰς αὐτὸ ἀφιέν, τὸ δὲ εἰς ἕτερον.
 Καλεῖται δὲ τὸ μὲν εἰς αὐτὸ ἀφιέν θῆλυ, τὸ δ' εἰς τοῦτο
 ἄρρεν. Ἐν ἐνίοις δ' οὐκ ἔστι τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, ἡ καὶ τῶν
 μορίων τῶν πρὸς τὴν δημιουργίαν ταύτην διαφέρει τὸ εἶδος·
 15 τὰ μὲν γὰρ ἔχει ὑστέραν, τὰ δὲ τὸ ἀνάλογον. Ὅσα μὲν οὖν
 ἀναγκαϊότατα μόρια τοῖς ζῴοις τὰ μὲν πᾶσιν ἔχειν συμβέ-
 βηκε, τὰ δὲ τοῖς πλείστοις, ταῦτ' ἐστίν.

ΚΕΦ. Γ.

Πᾶσι δὲ τοῖς ζῴοις αἰσθησις μία ὑπάρχει κοινὴ μόνη
 ἡ ἀφῆ, ὥστε καὶ ἐν ᾧ μορίῳ ἀπτικὰ γίνεσθαι πέφυκεν ἀνώ-
 20 νυμόν ἐστιν· τοῖς μὲν γὰρ ταῦτό, τοῖς δὲ τὸ ἀνάλογόν
 ἐστίν.

IV. 2. Ἐχει δὲ καὶ ὑγρότητα πᾶν ζῶον, ἧς στερισκόμενον
 ἡ φύσει ἡ βία, φθείρεται. Ἐτι ἐν ᾧ γίνεται, τοῦτο ἄλλο·
 ἔστι δὲ τοῦτο τοῖς μὲν αἱματικοῖς φλέψ, τοῖς δὲ τὸ ἀνάλογον

13. *Ἡ καὶ] ἡ καὶ Bk. — 19. *Ἐν ᾧ αὕτη μορίῳ γίνεσθαι πέφ. Bk. —
 24. Αἱματικοῖς] αἶμα καὶ Bk.